

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6C/38/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415200636
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5415200636.4

Rozhodnutie

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Janou Veselou v spore žalobcu: mBANK SPOLKA AKCYJNA, akciová spoločnosť so sídlom Ul. Senatorska 18, Varšava, Poľská republika, zapísaná v Národnom súdnom registri vedenom Okresným súdom v meste Varšava, 12. obchodné oddelenie, pod číslom KRS 0000025237, podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BRE Bank SA, pobočka zahraničnej banky mBank v Slovenskej republike, so sídlom Pribinova 10, Bratislava, IČO: 36 819 638, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Odd: Po, vložka č. 1503/B, zastúpená spoločnosťou MCGA legal s.r.o., so sídlom v Bratislave, Partizánska 2, IČO: 36 715 662, proti žalovanej: M. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., B. XX, t.č. na neznámom mieste, o zaplatenie 2.010,33 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.314,54 EUR s 5,5% úrokom z omeškania ročne od 16.09.2015 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanej sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 25.02.2015, sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 2.010,33 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 408,27 EUR, ďalej poplatkov vo výške 78,11 EUR a úrokov z omeškania vo výške 8,50 % p.a zo sumy 2.010,33 EUR odo dňa 21.07.2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že 17.10.2011 bola medzi žalovanou a žalobcom uzatvorená Zmluva o používaní kreditnej karty mBANK č. 520700-5001800491/8360 (ďalej len „zmluva“). V zmysle bodu 8.1 zmluvy sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy Všeobecné obchodné podmienky mBANK, Obchodné podmienky vydávania a používania kreditných kariet v mBANK, Žiadosť o vydanie kreditnej karty mBANK, Sadzobník poplatkov mBANK. V zmysle zmluvy poskytol žalobca žalovanej kreditnú kartu s úverovým limitom špecifikovaným v zmluve, pričom žalovaná sa zaviazala splácať úver v pravidelných mesačných splátkach. Poplatky, úrokové sadzby, ako aj ročná percentuálna miera nákladov vzťahujúce sa k úveru sú uvedené priamo v zmluve, prípadne v Sadzobníku poplatkov. V zmysle ust. č.I. 4 bod 4.3.4. písm. h) Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, má veriteľ právo odstúpiť od zmluvy v prípade, ak klient porušil zmluvu, alebo konal v rozpore so všeobecnými obchodnými podmienkami pre príslušný produkt. Vzhľadom k tomu, že žalovaná porušila zmluvu, tým spôsobom, že nezaplatila viac ako dve splátky, žalobca písomne dňa 20.07.2013 odstúpil od Zmluvy. Žalovaná napriek možnosti splatiť svoj dlh voči žalobcovi v mesačných splátkach, žalobcovi dlžnú sumu nesplatila. Žalobca súdu predložil výpis z kreditnej karty, v ktorom sú uvedené všetky transakcie k predmetnej pohľadávke. Na základe vyššie uvedeného vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovanej: sumu 2.010,33 EUR ako nesplatený zostatok listiny, sumu 408,27 EUR ako nesplatený zostatok úrokov z omeškania vyčíslený do dňa odstúpenia od zmluvy, sumu 78,11 EUR ako nesplatený zostatok poplatkov

vyčíslený do dňa odstúpenia od zmluvy, úrok z omeškania vo výške 8,50 % p.a. zo zostatku istiny vo výške 2.010,33 EUR odo dňa 21.07.2013 do zaplatenia (výška úrokovej sadzby z omeškania je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a vykonávacieho predpisu, pričom omeškanie nastalo dňom nasledujúcim po dni odstúpenia od zmluvy).

Tunajší súd o žalobe rozhodol rozsudkom sp. zn. 6C/38/2015-71 zo dňa 28.10.2015 tak, že konanie zastavil v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 224,73 Eur, úrokov z omeškania v výške 8,5% ročne zo sumy 2.10,33 Eur od 21.07.2013 do 18.08.2013, ako aj v časti úrokov z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 2.10,33 Eur od 20.08.2013 do zaplatenia (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanej nepriznal náhradu trov konania (výrok III.). Voči uvedenému rozsudku podal odvolanie žalobca, na základe ktorého Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 11Co/51/2016-127 zo dňa 30.06.2016 napadnutý rozsudok vo výroku II., ktorým vo zvyšnej časti okresný súd návrh zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s tým, že vo zvyšku ponechal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia o.i. uviedol, že pri postupe podľa ustanovenia § 118 ods. 2 O. s. p. bolo povinnosťou prvostupňového súdu v zápisnici z pojednávania zachytiť konkrétne, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné, ktoré právne významné skutkové zistenia zostali sporné a ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané a ktoré súd nevykoná. Prvostupňový súd takto nepostupoval. Takýto postup nezabavuje súd povinnosti vykonať dokazovanie ohľadne relevantných skutočností podstatných pre rozhodnutie vo veci samej. V danom prípade prvostupňový súd na jednej strane konštatuje, že nemal preukázané účinné odstúpenie od zmluvy z dôvodu nepreukázania doručenia a na druhej strane jedným z dôvodov zamietnutia návrhu bola skutočnosť, že pri odstúpení od zmluvy bolo potrebné posudzovať odstúpenie v zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka pred ustanovením § 506 Obchodného zákonníka z dôvodu aplikačnej prednosti. Rovnako v odôvodnení rozsudku neuviedol prvostupňový súd, ktoré skutočnosti považoval za sporné a ktoré za nesporné. Okresný súd tak neposkytol účastníkovi konania priestor na to, aby sa k takýmto skutočnostiam vyjadril, či dokonca tvrdil a predložil dôkazy na ich spochybnenie alebo vyvrátenie. Okresný súd tak zaťažil konanie vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nakoľko pri interpretácii a aplikácii ustanovení § 118 ods. 2, § 120 ods. 1 posledná veta O. s. p. nepostupoval v súlade so zásadami, ktoré v občianskom súdnom konaní platia tak, ako je vyššie uvedené. Je zrejmé, že v danom prípade bude nutné jednoznačne posúdiť otázku odstúpenia od zmluvy tak, aby bolo nepochybne ustálené, či došlo k účinnému odstúpeniu od zmluvy zo strany navrhovateľa. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že prvostupňový súd sa bude musieť vypoariadať aj s námietkou navrhovateľa, že jeho úver bol zosplatnený ku dňu 19.08.2013. Okrem toho sa bude musieť okresný súd vypoariadať aj s námietkou odvolateľa spočívajúcou v prepočítaní všetkých transakcií uskutočnených odporkyňou, a to nielen z výpisu z účtu vyplýva, že táto vyčerpala sumu 4.743,70 eur a uhradila sumu 3.419,66 eur, ale aj z interného výstupu systému navrhovateľa, ktorý do konania doložil. Avšak prvostupňový súd sa s týmto dôkazom nijakým spôsobom nevyporiadal a ani ho nevyhodnotil. V tejto časti je rozhodnutie prvostupňového súdu nedostatočne odôvodnené, a preto nepreskúmateľné. Z uvedeného je potom možné uzavrieť, že konanie pred súdom prvého stupňa bolo postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Účastníkovi konania sa odoprelo, resp. znemožnilo uplatnenie procesných práv, preto odvolací súd jeho rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O. s. p. zrušil, keďže toto porušenie malo dosah aj na právne posúdenie dotknutého žalobného nároku. V nadväznosti na rozhodnutie odvolacieho súdu prvostupňový súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 20.09.2016. Po rozhodnutí odvolacieho súdu došlo k zmene procesného predpisu, keď dňom 01.07.2016 vstúpil do účinnosti zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako "CSP"). Ten, okrem iného, už nepozná inštitút opatrovníctva uvedený v Občianskom súdnom poriadku v ust. § 29, resp. jeho obdobu. Po 01.07.2016 už súd teda nemohol vo vzťahu k žalovanej, ktorej pobyt bol v konaní neznámy, konať s jej opatrovníčkou (matkou), ale už len so žalovanou, ktorej predvolanie na pojednávanie súd doručoval na adresu jej trvalého pobytu, keďže jej iná adresa súdu známa nebola, resp. súdom nebola zistená a žaloba jej opatrovníčke bola doručená ešte dňa 08.09.2015. Súd postupoval podľa § 116 ods. 3 CSP v spojení s § 106 ods. 1 písm. a) CSP, pričom podľa § 111 ods. 3 CSP predvolanie na pojednávanie považoval u žalovanej za doručené dňom 05.09.2016 (deň vrátenia zásielky na súd).

Vychádzajúc z rozhodnutia odvolacieho súdu v ďalšom konaní bolo povinnosťou súdu: a/ jednoznačne posúdiť otázku odstúpenia od zmluvy tak, aby bolo nepochybne ustálené, či došlo k účinnému odstúpeniu od zmluvy zo strany žalobcu, b/ vypoariadať sa aj s námietkou žalobcu, že jeho úver bol

zosplatnený ku dňu 19.08.2013, c/ vyporiadať sa aj s námietkou odvolateľa spočívajúcou v prepočítaní všetkých transakcií uskutočnených žalovanou, a to nielen z výpisu z účtu vyplýva, že táto vyčerpala sumu 4.743,70 Eur a uhradila sumu 3.419,66 Eur, ale aj z interného výstupu systému žalobcu, ktorý do konania doložil.

Pokiaľ ide o posúdenie otázky odstúpenia od zmluvy, súd spolu s predvolaním na pojednávanie žalobcu (prostredníctvom jeho zástupcu) vyzval (č.l. 12 spisu), aby sa vyjadril k tomu, či dôvodom zosplatnenia úveru bolo odstúpenie od zmluvy alebo niečo iné (treba uviesť čo).

Na pojednávaní prítomný zástupca žalobcu k tomu uviedol, že žalobca z dôvodu, že žalovaná si neplnila svoju zmluvnú povinnosť uhrádzať dohodnuté splátky písomne odstúpil od zmluvy a celý úver tak v súlade so zmluvou a VOP zosplatnil. Z dokazovania, ktoré bolo vo veci vykonané pred prvým prvostupňovým rozhodnutím vyplýva, že žalobca dňa 20.07.2013 vyhotovil list označený ako posledná výzva k uhradeniu dlžnej čiastky/odstúpenie od zmluvy, v ktorom žalovanú vyzval na zaplatenie sumy 345,71 Eur pozostávajúcej zo sumy 183,97 Eur ako istiny po lehote splatnosti, sumy 110,20 Eur ako nezaplatených úrokov a sumy 51,54 Eur ako poplatkov v lehote do 7 dní od doručenia tejto výzvy s tým, že ak nedôjde vo vyššie uvedenom termíne k uhradeniu dlžnej pohľadávky, je táto výzva zároveň aj odstúpením od zmluvy o používaní kreditnej karty mBank č. HCS055131603. Ako už bolo uvedené v prvom rozsudku tunajšieho súdu, žalobca nepreukázal, že by uvedený list žalovanej vôbec zasielal, pričom v tomto smere ostal skutkový stav nezmenený, pretože ani po prvom meritórnom rozhodnutí tunajšieho súdu žalobca ani netvrdil, že by bol list bol žalovanej odoslaný. Žalobca v tomto smere ostal nečinný, keď nepredložil žiadne dôkazy o tom, že daný list žalovanej odosielať a ani žiadne dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti nenavrhol. Podľa ust. § 295 CSP „súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci“. Z uvedeného je zrejmé, že súd v spotrebiteľských sporoch môže vykonať aj dôkazy, ktoré neboli navrhnuté, ale tieto sa musia vzťahovať k dôkaznému bremenu spotrebiteľa a musí ísť o dôkazy nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. V danom prípade by sa dôkaz o odosielaní odstúpenia vzťahoval k dôkaznému bremenu žalobcu a na viac vykonanie tohto dôkazu súd pre rozhodnutie o veci nepovažoval za nevyhnutné. Ustáliť záver, či došlo k účinnému odstúpeniu od zmluvy a kedy možné bolo. Je totiž nepochybné, že listina obsahujúca odstúpenie od zmluvy bola v konečnom dôsledku žalovanej doručená, a to spolu so žalobou ako jej príloha. Do jej dispozície sa tak dostala dňom 08.09.2015.

9. Pokiaľ ide o odvolacím súdom uloženú povinnosť vyporiadať sa aj s námietkou žalobcu, že jeho úver bol zosplatnený ku dňu 19.08.2013, súd v rámci výzvy doručovanej zástupcovi žalobcu spolu s predvolaním žalobcu vyzval, aby sa vyjadril, prečo úver vo svojom internom systéme zosplatnil práve dňa 19.08.2013 (dátum uvedený v žalobe), resp. 18.08.2013 (dátum uvedený v odvolaní zo dňa 17.12.2015).

Na pojednávaní prítomný zástupca žalobca k tomu uviedol, že pre určenie dátumu zosplatnenia úveru je rozhodujúci bod 2.3 zmluvy, v ktorom je uvedené, že splatnosť úveru uplynie v deň, ktorého dátum zodpovedá dátumu poskytnutia úveru, pokiaľ lehota splatnosti pripadá na deň pracovného pokoja, táto lehota uplynie najbližší pracovný deň. Zmluva bola uzatvorená dňa 17.10.2011, t.j. splatnosť úveru by v prípade riadneho splácania úveru pripadala na termín 17.10.2012. V danom prípade bola žalovanej platnosť zmluvy automaticky predĺžená o jeden rok a teda vychádzajúc z uvedeného ustanovenia zmluvy a vzhľadom na dátum odstúpenia od zmluvy zo dňa 20.07.2013 by tak splatnosť pripadala na deň 17.08.2013 a vzhľadom k tomu, že tento deň pripadol na sobotu, najbližší pracovný deň je tak pondelok 19.08.2013, ku ktorému bol zosplatnený v systéme žalobcu.

Z uvedeného je teda zrejmé, že, ako už bolo uvedené, žalobca zosplatnil úver na základe odstúpenia od zmluvy, pričom súčasne je zrejmé, že termín zosplatnenia žalobca neodvodzoval od zasielania, resp. doručenia listiny obsahujúcej odstúpenie od zmluvy. Účinky odstúpenia od zmluvy však môžu nastať len vtedy, ak sa prejav vôle o odstúpení sa dostane do dispozičnej sféry druhého účastníka zmluvy (§ 45 Občianskeho zákonníka). Zmluva bola uzavretá v písomnej forme, preto aj odstúpenie musí byť písomné (§ 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Aby bolo odstúpenie účinné, listina o odstúpení sa mala dostať do dispozičnej sféry žalovanej (postačovalo by odoslanie tejto listiny, a to s poukazom na ust. čl. 4.5.5 VOP tvoriacich súčasť zmluvy).

Napokon odvolací súd uviedol, že tunajší súd sa musí vyporiadať aj s námietkou odvolateľa spočívajúcou v prepočítaní všetkých transakcií uskutočnených žalovanou, a to nielen z výpisu z účtu vyplýva, že táto vyčerpala sumu 4.743,70 Eur a uhradila sumu 3.419,66 Eur, ale aj z interného výstupu systému žalobcu, ktorý do konania doložil.

Tunajší súd konštatuje, že pri výpočte rozdielu medzi sumou všetkých čerpaných a všetkých uhradených finančných prostriedkov a z ktorého rozdielu vychádzal pri svojom prvom rozhodnutí, pochybil. Uvedený rozdiel totiž predstavuje sumu 1.314,54 Eur. K tomuto výsledku súd dospel tak, že sčítal všetky debetné

transakcie vykonané žalovanou a uvedené vo výpise z účtu na č.l. 16 až 20 spisu. Išlo o výbery z bankomatu v celkovej sume 2.390,- Eur (žalobca v odvolaní voči prvostupňovému rozsudku uvádzal sumu 2.400,- Eur, avšak na pojednávaní zástupca žalobcu túto sumu zmenil na 2.390,- Eur), ďalej o platby kartou v sume 1.353,51 Eur, platby cez internet v sume 140,79 Eur, externé prevody z kreditnej karty v sume 685,- Eur a interné prevody z kreditnej karty v sume 164,40 Eur. Všetky tieto debetné transakcie žalovanej spolu predstavujú sumu 4.733,70 Eur, ako to konštatoval aj zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 20.09.2016. Od sumy debetných transakcií súd odčítal sumu kreditných operácií žalovanej, ktorá predstavovala podľa údajov zo zmieňovaného výpisu z účtu sumu 3.419,16 Eur.

14. Vypočítaný rozdiel medzi čerpanými a zaplatenými prostriedkami v sume 1.314,54 Eur predstavuje nárok žalobcu, ktorý súd vyhodnotil ako plne dôvodný. Z dokazovania vykonaného vo veci vyplýva, že strany sporu (žalovaná v zmluve označená ako "majite") dňa 17.10.2011 uzavreli zmluvu o používaní kreditnej karty MBANK č. HCS055131603, ktorou sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej úver v podobe revolvingového limitu dostupného na kreditnej karte, ktorý je spotrebiteľským úverom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách o pre spotrebiteľov (ďalej len zákona č. 129/2010 Z.z.). Výška úverového limitu bola dohodnutá v čl. 1.2 zmluvy na sumu maximálne 2.000,- EUR. V čl. 2.1 bolo uvedené, že majiteľ svojím podpisom na tejto zmluve berie na vedomie, že vzhľadom na charakter produktu kreditná karta nie je možné dopredu vypočítať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov, a iných poplatkov, pretože uvedený výpočet závisí od vyčerpanej čiastky úveru. V čl. 5 bod 5.1 a bod 5.2 zmluvy je uvedené, že úver je úročený na základe úrokovej sadzby, ktorá v deň uzavretia zmluvy predstavuje 21,99% za rok, pričom úrok sa vypočítava podľa aktuálnej platnej úrokovej sadzby stanovenej v úrokovom lístku mBank. V čl. 5 bod 5.6 je uvedené, že ročná percentuálna miera nákladov na úver v deň uzavretia zmluvy predstavuje 22,06% a je vypočítaná za splnenia predpokladov vymenovaných v čl. 5 bod 5.5 písm. a/ až e/. V čl. 5 bod 5.8 zmluvy je uvedené, že celkové náklady majiteľa spojené s úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy a za predpokladu splnenia predpokladov uvedených v bode 5.6 predstavujú čiastku 207,20 EUR. V čl. 5 bod 5.11 je uvedené, že priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver zverejnená ministerstvom financií na príslušný kalendárny štvrťrok je: údaj nie je vyplnený. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú do uplynutia lehoty splatnosti úveru (čl. 2 bod 2.2 zmluvy) s tým, že lehota splatnosti úveru bola uvedená ako 12 mesiacov počnúc dňom poskytnutia úveru a uplynie dňom, ktorého dátum zodpovedá dátumu poskytnutia úveru majiteľovi, pričom ak lehota splatnosti úveru prípadne na deň pracovného pokoja, táto lehota uplynie v najbližší pracovný deň (čl. 2 bod 2.3 zmluvy). V čl. 3 bolo ďalej dojednané, že platnosť zmluvy a lehota splatnosti úveru sa automaticky predlžuje na ďalších 12 mesiacov s dodržaním úverového limitu platného v posledný deň aktuálnej doby platnosti pod podmienkou, že majiteľ riadne plnil záväzky vyplývajúce z tejto zmluvy a Obchodných podmienok. Majiteľ môže zrušiť automatické predlžovanie platnosti zmluvy písomným oznámením doručeným mBank najneskôr 30 dní pred uplynutím aktuálnej doby platnosti zmluvy. V záverečných ustanoveniach zmluvy bolo zakotvené, že jej neoddeliteľnú súčasť tvoria VOP, Obchodné podmienky pre vydávanie a používanie kreditných kariet mBank, Žiadosť o vydanie kreditnej karty mBank, Sadzobník poplatkov mBank, úroková sadzba mBank, formulár o zmluvných podmienkach, Súhlas so spracovaním osobných údajov dotknutej osoby.

15. Ako už súd uviedol vo svojom prvom rozhodnutí, vyššie uvedenú zmluvu súd vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú a s poukazom na ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že ak aj žalobca v odstúpení uviedol, že odstupuje od zmluvy podľa § 506 Obchodného zákonníka, toto ustanovenie na odstúpenie v danom prípade aplikovať nemožno, ale je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, konkrétne jeho ust. § 48 obsahujúce úpravu odstúpenia od zmluvy, ktorého použitie je na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom (žalovaná). Použitie obchodnoprávneho inštitútu odstúpenia od zmluvy by zhoršilo postavenie žalovanej (ktorá vystupuje v danom zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľ) oproti jej postaveniu pri využití občianskoprávneho inštitútu odstúpenia. Tento záver odôvodňuje aplikačnú prednosť ustanovenia § 48 Občianskeho zákonníka pred ustanovením § 506 Obchodného zákonníka (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ohľadne tohto záveru súd poukazuje na právne názory vyslovené Krajským súdom v Prešove v rozhodnutiach sp. zn. 17Co/186/2014 zo dňa 26.02.2015 a sp. zn. 20Co/81/2014 zo dňa 31.03.2015, ktoré sa týkajú toho istého žalobcu akým je žalobca v tomto konaní.

16. Podľa § 48 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

17. V prejednávanej veci bola možnosť odstúpenia od zmluvy dohodnutá v čl. 2.8 bod 2.8 14 Obchodných podmienok vydávania a používania kreditných kariet mBank, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy

v zmysle bodu 8.1 čl. 8 zmluvy, a to pre prípad neuhradenia minimálnej splátky v lehote stanovenej na výpise.

18. Keďže žalobca účinne odstúpil od zmluvy (bol daný dôvod na odstúpenie a odstúpenie bolo žalovanej doručené), došlo k jej zrušeniu.

19. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

20. Žalovaná od žalobcu „dostala“ sumu 4.733,70 EUR a žalobca „dostal“ od žalovanej sumu 3.419,16 EUR. Žalovaná je preto povinná titulom bezdôvodného obohatenia žalobcovi vydať sumu 1.314,54 EUR, a to spolu s úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po uplynutí 7-dňovej lehoty na splnenie dlhu, ktorá bola uvedená v odstúpení od zmluvy, ktoré možno považovať za výzvu na vrátenie peňažných prostriedkov, ktoré boli žalovanej poskytnuté z titulu úveru. Keďže uvedená listina bola žalovanej (k rukám jej opatrovníčky) preukázateľne doručená dňa 08.09.2015, 7-dňová lehota na splnenie dlhu uplynula dňa 15.09.2015 a od 16.09.2015 je žalovaná v omeškaní. Súd preto žalobcovi priznal k sume 1.314,54 Eur aj úrok z omeškania počnúc dňom 16.09.2015 až do zaplatenia, a to v žiadanej výške 5,5%, ktorá nie je v rozpore s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom do 01.02.2013). Podľa uvedeného ustanovenia vzniklo žalobcovi právo na úrok vo výške 8,05% ročne, keďže ide o nárok zo zmluvy, ktorá bola uzavretá pred 01.02.2013 a výška základnej úrokovej sadzby bola dňa 16.09.2015 0,05% (§ 10c zmieňovaného nariadenia). Súd bol však žalobou žalobcu viazaný a keďže v nej žiadal priznať úrok 5,5% ročne, súd ho aj takto priznal.

21. Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

22. V rovnakom rozsahu by súd žalobu zamietol a teda v rovnakom rozsahu by žalobe, v časti ktorá ostala predmetom konania po jeho čiastočnom zastavení, vyhovel aj v prípade, ak by považoval postup žalobcu spočívajúci v odstúpení od zmluvy podľa Obchodného zákonníka za správny. Pri odstúpení od zmluvy podľa § 506 Obchodného zákonníka má veriteľ právo na vrátenie úveru nielen s úrokmi z omeškania, ale aj s úrokmi z úveru. V danom prípade však súd dospel k záveru, že žalovanej poskytnutý úver je úverom bezúročným a bez poplatkov s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý taktiež popri Občianskom zákonníku na daný právny vzťah dopadá, ako je to aj uvedené v čl. 1 bod 1.1 zmluvy. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru spôsobuje fakt, že podľa názoru súdu bolo aj v prípade takéhoto typu úveru (úver na kreditnú kartu, teda revolvingového typu) možné v zmluve minimálne uviesť výšku mesačnej splátky úveru (náležitosť uvedená v § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.) Súd nezhoduje sa s tým, čo uviedol žalobca v zmluve, a to, že nie je možné dopredu vypočítať výšku, počet, a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pretože ich výpočet závisí od vyčerpanej čiastky úveru. Z rozhodovacej činnosti súdu je známe, že výšku splátky či už banky alebo nebankové subjekty pri takýchto produktoch určujú konkrétnym percentom z vyčerpanej alebo dlžnej sumy v určenom období. Žalobca napokon vo formulári o zmluvných podmienkach (č.l. 23 p.v. spisu) uviedol, že výška mesačnej splátky v EUR je minimálne 3% z dlžnej sumy. Je správny poukaz žalobcu na to, že formulár tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy, nič to však nemení na tom, že charakter produktu (v tomto prípade kreditná karta) nebráni tomu, aby bolo pomerom určené koľko z tohto „percenta“ pripadá na istinu a koľko na úroky. Takto by bolo naplnená požiadavka zákona č. 129/2010 Z.z. uvedená v jeho § 9 ods. 2 písm. k/, ktorej zmyslom nepochybne je poskytnúť spotrebiteľovi informáciu o tom, ako bude s jeho úhradami naložené (či pôjdu len alebo prevažne na úroky, či iné príslušenstvo úveru, resp. či bude prioritne uspokojovaná jeho istina). Pokiaľ ide o záver súdu, že náležitosť uvedená v ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. musí byť v zmluve uvedená aj pri type úveru, ktorý má povahu revolvingového úveru, tento súd opiera o rozhodovaciu prax Krajského súdu v Žiline (napr. rozsudok sp. zn. 7Co/830/2014 zo dňa 17.12.2014). Pri závere, že ide o úver bezúročný a bez poplatkov vzniká dlžníkovi povinnosť zaplatiť nevrátenú časť úveru, ktorá v tomto prípade predstavuje 1.314,54 Eur a to spolu s úrokom z omeškania od účinnosti zosplatenia úveru, ktoré v tomto prípade nastalo uplynutím 7-dňovej lehoty po doručení odstúpenia, teda s úrokom z omeškania od 16.09.2015 do zaplatenia.

23. Vzhľadom na výsledok sporu bola v konaní úspešnejšia žalovaná, keď za jej úspech súd považoval zastavenú a zamietnutú časť žaloby a za úspech žalobcu výšku priznaného nároku (3.14,54 Eur), ktorý s úrokom z omeškania vyčísleným do dňa vyhlásenia rozsudku (73,48 Eur) predstavoval sumu 1.388,02 EUR. Žalobca sa pritom pôvodne domáhal zaplatenia sumy 2.496,71 Eur s úrokom z omeškania, ktorý ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavoval 542,12 Eur, čo spolu predstavuje 3.038,83 Eur. V percentuálnom vyjadrení úspech žalobcu predstavuje 45,58% a úspech žalovanej 54,32%. Žalovanej tak s poukazom na ust. § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu 8,74%. Keďže sa však žalovaná konania fakticky nezúčastňovala, žiadne trovy jej vzniknúť nemohli a súd jej tak nemal akú náhradu trov priznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Okresný súd Dolný Kubín
20. septembra 2016

JUDr. Jana Veselá
samosudkyňa